

Artikel voor het Dagblad van het Noorden; geplaatst op 3 januari 2012

Volgens de "Raad voor de Wadden" kent het kustgebied van de Waddenzee "werelderfgoedwaardige waarden". Volgens de vorige Rijksadviseur voor het Landschap vormen de zeekleipolders langs de Waddenkust het meest bijzondere landschap van Nederland. De Provincie noemt het een landschap van internationale betekenis. Dat laatste wordt bevestigd door de vele buitenlanders die wij de afgelopen decennia in het gebied rondleidden. Zij waren zonder uitzondering onder de indruk van het unieke karakter en de geheel eigen schoonheid ervan.

De Minister van ELI overweegt nu dat alles met één pennenstreek te vernielen door toestemming te geven er windturbineparken te realiseren. Terwijl het Oldambt al omringd wordt door windturbines: aan de overkant van de grens en de Eems, bij Delfzijl en straks langs de N33. Plaatsing van turbines die bijna zo hoog zijn als de Eiffeltoren in het landschap zelf zal het unieke en waardevolle karakter onherstelbaar beschadigen. Knipperlichten op de turbines zorgen voor de afmaker.

Om het er door te drukken worden "werkgelegenheid" en "milieu" als argumenten van stal gehaald. Die zijn zo voos als wat. De extra werkgelegenheid die het zal opleveren moet worden afgewogen tegen het verlies dat zal worden geleden aan niet gerealiseerde werkgelegenheid in de woningbouw en in het toerisme en de recreatie. Welke rustzoeker zal nog willen komen wonen of recreëren in het grootste windpark van Nederland? Als je van het Oldambt echt een krimpgebied wilt maken is dit de manier. Economie valt meestal te herleiden op simpele waarheden. Groningers zijn meesters in het verwoorden ervan. "Ie kennen nait poesten en hollen meel in mond". Oftewel: je zult keuzes moeten maken en die consequent uitvoeren. In dit geval: óf op basis van je bijzondere landschap creëer je een aantrekkelijke omgeving voor zowel toerisme en recreatie als om te wonen en te werken, óf je vernielt het met mega windturbines.

Windparken op zee scheppen ook werkgelegenheid: een deel daarvan zal aan de Eemshaven en Delfzijl en omliggende gebieden ten goede komen. Vergeet het argument werkgelegenheid dus maar. En het milieu? Dat is niet beter af met turbines op land dan op zee. (De vraag of windenergie eigenlijk wel zo'n goede oplossing biedt voor de noodzaak onze CO²-emissies te beperken laten wij hier buiten beschouwing.)

Een voorganger en partijgenoot van de huidige Minister liet een onderzoek doen naar de vraag wat het landschap nou eigenlijk waard is (april 2007). Heel veel, zo bleek. Investeren in behoud en versterking van het landschap zou €18 miljard opleveren. Ga er maar vanuit dat de kosten van het vernielen van het landschap een veelvoud bedragen. Dat zit hem in abstracte begrippen als belevingswaarde en in concrete zaken als woongenot, huizenprijzen en werkgelegenheid in bouw, toerisme en recreatie. Die kosten van het vernielen moet je wel meerekenen als je de afweging maakt of je turbines op zee of in bijzondere landschappen wilt plaatsen. Dat is niet gebeurd, die kosten worden gewoon op het Oldambt afgewenteld.

Wat zich nu wrekt, is dat dit bijzondere landschap niet meer bescherming geniet dan

het eerste het beste verrommelde coulissenlandschap waar we er in Nederland dertien van in een dozijn hebben. Wie vanuit de beschermde Waddenzee of het Lauwersmeer de dijk oversteekt komt in een landschap dat vrijwel vogelvrij is en keer op keer het onderspit delft als er andere belangen in het spel zijn. Om verdere onherstelbare schade en vernieling te voorkomen zou de Provincie zich nog eens moeten beraden op de inzet van het instrument Beschermd Landschapsgezicht. Die inzet wordt al sinds enige jaren door de Stichting Landschap Oldambt bepleit (HYPERLINK "<http://www.stichtinglandschapoldambt.nl>" www.stichtinglandschapoldambt.nl). De grens van wat er aan schade aan het landschap wordt toegebracht is wat ons betreft nu wel meer dan bereikt.

Erik Ader
Voorzitter Stichting Landschap Oldambt
Usquert